

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.435/2013/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Berta Csaba ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (Cg. ..., felperes címe) felperesnek - a Zamecsnik, Pósfai, és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Árnysai Katalin ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen 1 931 023 Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2013. július 10. napján kelt 5.G.40.202/2011/54. számú ítélete ellen a felperes részéről 56. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 (tizenöt) napon belül 50 800 (Ötvenezer-nyolcszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A felperes a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségét maga köteles viselni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes, mint bérbeadó és a BS. Kft. (bérbeadó címe) 2004. december 30. napján bérleti szerződést kötött a felperes tulajdonát képező ...szám alatti telephelyen lévő 500 m2 szabadtéri tárolóterületre. A BS. Kft-nek megalakulásától a megszűnéséig az alperes volt a képviseletre jogosult ügyvezetője, és tagként tulajdonosi részesedése szerint közvetlen irányítást gyakorolt a társaság felett.

Felperes a BS. Kft-vel szemben 2005. október 24. napján nyújtott be a Szolnoki Városi Bírósághoz keresetet, annak megállapítása iránt, hogy bérbeadóként a bérlőnek összesen 3 349 000 Ft értékű ingóságain törvényes zálogjoga van, valamint kérte zálogjoga megnyíltának megállapítását, és a zálogtárgyakból végrehajtás útján történő kielégítését.

Ebben a peres eljárásban a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság a 2009. február 9. napján kelt és 2009. március 25. napján jogerőre emelkedett 13.G.40.020/2008/25. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1 731 881 Ft-ot, valamint 199 142 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A BS. Kft-vel szemben az APEH ...-i Igazgatósága, a T. Kft., a F.Ü., a D. Zrt., az APEH ...-i Regionális Igazgatósága is törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett.

A T. Kft. által 2005. február 4. napján kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásban a Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság a Cg. .../4. számú végzésével az 1997. évi CXLV. törvény (régi Ctv.) 51. § (1) bekezdése, és az 52. § (1) bekezdés d.) pontjára figyelemmel a törvényességi felügyeleti eljárást megindította, és felhívta a kérelmezett társaságot, hogy 30 napon belül tegyen észrevételt a kérelmező beadványára, és a törvénysértő állapotot szüntesse meg.

Figyelmeztette a társaságot, hogy a felhívás eredménytelensége esetén a rendelkezésre álló iratok alapján a régi Ctv. 54. §-a szerinti intézkedéseket alkalmazhatja, és 10 000 000 Ft-ig terjedő pénzbírságot szabhat ki.

Az alperes alperes ..., ... 1. szám alatti címéről az irat „ismeretlen helyre költözött” jelzéssel érkezett vissza.

A cégbíróság az 5. sorszámú végzésével megállapította, hogy a cég a székhelyén, telephelyén, fióktelepén nem található, a képviselőjére jogosult személy lakóhelye és tartózkodási helye ismeretlen, ezért a régi Ctv. 56. § (1) bekezdése alapján felhívta Cs.K. tagot, hogy a cég törvényes működéséhez szükséges intézkedéseket 60 napon belül tegye meg. A törvényes működés helyreállítása érdekében a tag a cég legfőbb szervének összehívására is jogosult.

Tájékoztatást adott arról, hogy a felhívás eredménytelensége esetén a bíróság a régi Ctv. 56. § (2) bekezdése alapján el fogja rendelni a hivatalbóli törlési eljárás lefolytatását.

A cégbíróság 2006. február 18. napján jogerőre emelkedett 6. sorszámú végzésével a törvényességi felügyeleti eljárást felfüggesztette az Fpk.01-04-... számú felszámolási eljárásban a felszámolás elrendelése tárgyában hozott döntés jogerőre emelkedéséig.

A cégbíróság a 10. sorszámú, 2007. május 24. napján kelt végzésével a cég törlése iránti eljárást a régi Ctv. 56. § (2) bekezdése alapján megindította, majd a 2008. február 2. napján jogerőre emelkedett 15. sorszámú végzésével a BS. Kft. törlését elrendelte.

A végzés indokolása szerint a bíróság a 2005. április 12-én meghozott Cgt.01-05-.../5. számú végzésével felhívást adott ki az 1997. évi CXLV. törvény 56. § (1) bekezdése alapján a cég 25, 50, illetve 75%-ot meghaladó szavazati joggal rendelkező tagjai részére a cég törvényes működésének a helyreállítására. A felhívás eredménytelensége miatt a bíróság a Ctv. 56. § (2) bekezdése alapján a 2007. május 24. napján hozott Cg.01-09-.../13., Cgt.01-05-.../10. számú végzésével elrendelte a hivatalbóli törlési eljárás megindítását, és a végzés a Céglőnyben 2007. június ...-én közzétételre került.

A Ctv. 57. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül érdemi bejelentés a cégbírósághoz nem érkezett, és a törvényes működést nem állították helyre. A törlési eljárás alatt a cég vagyonára vonatkozóan nem merült fel adat, a Céglőnyben közzétett felhívásra és a Ctv. 57. § (4) bekezdése szerinti megkeresésekre bejelentés nem érkezett, ezért a bíróság a cég törléséről a felszámolási eljárás kezdeményezése, illetve végelszámolás elrendelése

nélkül a Ctv. 58. § (2) bekezdése alapján rendelkezett. A BS. Kft-t a Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság a cégjegyzékből 2008. szeptember 1-jei hatállyal törölte.

A felperes a Szolnoki Városi Bírósághoz 2010. június 2. napján alperessel szemben benyújtott keresetlevelében annak megállapítását kérte, hogy a Ctv. 93. § (1) bekezdése alapján az alperes korlátlanul felel a cége ki nem egyenlített tartozásaiért, tekintettel arra, hogy a céget a cégbíróság megszüntetési eljárást követően törölte a cégjegyzékből úgy, hogy a cég a saját tőkéjének 50 %-át meghaladó, ki nem elégített tartozást hagyott hátra. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság jogerős ítéletével megállapított 1 731 881 Ft és a Ptk. szerinti késedelmi kamat, valamint 199 142 Ft perköltség megfizetésére.

Az ügyben - a Debreceni Ítéltábla kijelölő határozata alapján eljáró - Debreceni Törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította, és a felperest 110 000 Ft perköltség, valamint 12 085 Ft állam által előlegezett tanúdíj megfizetésére kötelezte.

Ítélete indokolásában rögzítette, hogy miután a felperes tudomást szerzett arról, hogy a Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság a BS. Kft. törlési eljárását az 1997. évi CXLV. törvény (régi Ctv.) szerint folytatta le, keresetét módosítva a régi Ctv. 56. §-a alapján kérte kötelezni az alperest a kereseti kérelemnek megfelelően.

Az alperes a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Állította, hogy a BS. Kft. megszűnésekor a Kft. tartozást nem hagyott hátra, a felperesi igény jogosságát a bíróság csak a cég megszűnését követően állapította meg, és kötelezte a megfizetésre. A cég megszüntetési eljárása során a hitelezők igényt nem jelentettek be, és az alperesnek nem volt tudomása a megszüntetési eljárásról.

A felperesi követelés a BS. Kft. saját tőkéjének 50%-át nem haladta meg a cég törlésekor, az adósnak jelentős értékű ingóságai voltak, amit korábban a felperestől bérelt raktárban tartott. A törlés időpontjában volt egy M. típusú tehergépkocsija is, amelynek forgalmi értéke 5 000 000 Ft volt.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a BS. Kft. törlésére a T. Kft. által 2005. február 4. napján kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásban került sor, így a törvényességi felügyeleti eljárás megindításakor hatályos régi Ctv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján bírálta el a felperesi kereseti kérelmet.

Azt állapította meg, hogy a cégbírósági iratokból egyértelműen megállapítható, hogy a bíróság az alperest a régi Ctv. 56. § (3) bekezdése alapján nem figyelmeztette a törvényben meghatározottaknak megfelelően.

Az alperes a T. Kft. által indított, a cégbíróság előtti Cgt.01-05-... számú törvényességi felügyeleti eljárásról, illetve a hivatalbóli törlési eljárásról nem értesült, a bíróság ebben az eljárásban részére kizárólag a 4. sorszámú végzését kísérelte meg kézbesíttetni, azonban az irat „ismeretlen helyre költözött” jelzéssel érkezett vissza a bírósághoz.

A Cgt.01-05-.../5. számú végzésével a cégbíróság nem az alperest, hanem a BS. Kft. másik, kisebbségi tulajdonosát Cs.K.-t, az alperes fiát hívta fel, hogy a cég törvényes működéséhez szükséges intézkedéseket 60 napon belül tegye meg, azonban őt sem figyelmeztette a Ctv. 56. § (3) bekezdése alapján, hogy amennyiben a törvényes működés helyreállítása érdekében az intézkedéseket nem teszi meg, úgy a cég ki nem elégített kötelezettségeiért korlátlanul felel.

Mivel a cégbíróság a régi Ctv. 56. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltak ellenére az alperest nem hívta fel a cég törvényes működéséhez szükséges intézkedések megtételére, és nem figyelmeztette arra, hogy ennek elmaradása esetén a cég tartozásaiért korlátlan felelősséggel tartozik, a korlátlan felelősségét megállapító törvényi rendelkezés nem alkalmazható, azaz az alperes felelőssége nem állapítható meg a felperesi követelésért. A tagoknak a cég rendes működése során fennálló korlátozott tagi felelősségének áttörésére csak abban az esetben kerülhet sor, ha erre a súlyos felelősségi szabályra a cégbíróság előzetesen figyelmezteti őket.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a BS. Kft. megszűnésének időpontjában jelentős összegű tárgyi eszközzel rendelkezett, a tulajdonában 2 866 630 Ft és 21 596 675 Ft összegű tárgyi eszköz volt.

Indokolása szerint nem volt jelentősége a BS. Kft. ellen folyó, a cég törléséhez nem vezető, törvényességi felügyeleti eljárásokban, hogy az alperes mikor és milyen tartalmú végzéseket vett át, az alperes felelősségét megalapozó körülményeket az adott, a cég törléséhez vezető eljárás keretein belül kellett vizsgálnia.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést.

Fellebbezésében - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a régi Ctv. 56. § (3) bekezdésében írt mentesülési feltétel csak akkor alkalmazható, ha az alperes bizonyította volna, hogy a törvényes működés helyreállítása érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Álláspontja szerint a cégbíróságnak az alperest végzésében arra kellett felhívnia, hogy a cég törvényes működéséhez szükséges intézkedéseket 60 napon belül tegye meg. Ilyen felhívást a perben rendelkezésre álló 2. és 3. számú végzések tartalmazzak, amelyeket bár Cs.K. vett át, szabályszerűen kézbesített felhívásnak minősül.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen idézte a régi Ctv. 56. § (3) bekezdésének utolsó mondatát, mert a figyelmeztetésnek nem a törvényes jogkövetkezményekre kell vonatkoznia (hiszen azt a törvény maga tartalmazza), hanem a törvényes működés helyreállítására. A cégbíróságnak nem kellett tájékoztatni alperes arról, hogy ha nem állítja helyre a társaság működését, akkor a cég tartozásaiért korlátlanul felel, hiszen ilyen nem lelhető fel a jogszabály szövegében.

Hivatkozott arra is, hogy a cég ellen több alkalommal indítottak törvényességi felügyeleti eljárást, melynek keretében a cégbíróság felhívta a társaságot, a tagjait, az alperest, hogy állítsák helyre a cég törvényes működését, azonban ennek egyszer sem tettek eleget.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak nem a régi Ctv. 2005. február 4. napján hatályos állapota alapján kellett volna vizsgálnia a bizonyítékokat, hanem a 2006. évi V. törvény (új Ctv.) alapján.

Vitatta annak megállapítását is, hogy az adós társaság jelentős összegű tárgyi vagyonnal rendelkezett, ebben az esetben azonban a cégbíróságnak kezdeményeznie kellett volna a felszámolási eljárást. Az alperes nem bizonyította, hogy a cég megszüntetésének elrendelésekor a társaság „jelentős vagyonnal” rendelkezett.

Álláspontja szerint az új Ctv. alapján - a 93. § (1)-(2) bekezdésére figyelemmel - az alperesnek kimentési lehetősége nincs. Ha egy cég „fantomizálódik”, akkor ez mindenképpen felveti a cég tagjainak felelősségét, hiszen nem tették meg az elvárható lépéseket a cég törvényes működése érdekében. Az elsőfokú bíróságnak azt kellett

vizsgálja, hogy van-e ok-okozati összefüggés az alperes magatartása és a között, hogy a jelentős tartozást felhalmozó céget a cégbíróság megszüntetési eljárást követően törölte a cégjegyzékből oly módon, hogy a hitelezők nem juthattak hozzá követeléseikhez,.

Az alperes felelőssége az új Gt. 50. § (4) bekezdése alapján is megállapítható.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság hivatalból folytatott bizonyítást anélkül, hogy az alperes ilyen indítványokat tett volna.

Az alperes írásban benyújtott fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a BS. Kft. törléséhez vezető eljárásban a Cgt.01-05-.../5. számú végzésével nem őt hívta fel, hanem a társaság kisebbségi tulajdonos tagját, emellett az 56. § (3) bekezdésének megfelelő felhívást egyetlen alkalommal sem adott ki.

A felperes az elsőfokú eljárás során mindvégig azzal érvelt, hogy jelen eljárásban a régi Ctv. szabályai az irányadók, ehhez képest fellebbezésében már azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a régi és nem az új Ctv. szabályait tekintette irányadónak.

Keresete azonban az új Ctv. 93. § (1) bekezdése alapján is alaptalan, mert a BS. Kft. törlésekor nem hagyott hátra saját tőkéjének 50%-át meghaladó ki nem elégített tartozást, egyfelől figyelemmel a törlésekor meglévő vagyona értékére, másfelől arra, hogy a cég törlésekor nem állt fent tartozása (mivel a jelen per alapját képező, a BS. Kft-t marasztaló határozat a társaság törlését követően, 2009. március 25-én emelkedett jogerőre).

Egyetértett azzal a felperesi állásponttal, hogy a cégbíróság a társaság törlését nem rendelkezhetett volna el, ha megszüntetésének időpontjában jelentős összegű tárgyi eszköz vagyonnal rendelkezett. A felperes azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a cégbíróság csak akkor rendelheti el a felszámolási eljárást, ha adat merül fel a cég vagyonára.

A cégbírósági iratok szerint nem érkezett bejelentés, az alperes sem tudott a törlési eljárásról. Amennyiben tudott volna a cég törléséről, bejelentette volna a felperes által kezdeményezett perben, mert ezzel a per megszüntetésére került volna sor, így nem született volna (a BS. Kft. törlését követően) marasztaló ítélet sem.

A felperes a BS. Kft. okirattal és tanúvallomásokkal bizonyítottan meglévő vagyona megjelölt értékét felperes nem vitatta, így ezzel kapcsolatos kifogása is alaptalan.

Egyébként az elsőfokú eljárás során, a 2012. július 12-én érkeztetett beadványában jelezte, hogy vitatás esetén szakértői bizonyítást indítványoz. Állította, hogy az elsőfokú bíróság hivatalból nem folytatott le bizonyítást, a felperesi kifogás ezért is alaptalan.

A felperes fellebbezése alaptalan.

A BS. Kft-vel szembeni törvényességi felügyeleti eljárásokkal összefüggésben az elsőfokú bíróság a tényállást a kellő részletességgel, helyesen állapította meg.

A felperesi hivatkozással egyezően az APEH ...-i Igazgatósága által kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásban a cégbíróság 2. és 3. sorszámú végzése szabályszerűen kézbesítésre került.

Ezt a 2. sorszámú végzés tekintetében ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság is megállapította, amelyet az ítélőtábla annyiban pontosít, hogy a végzést Cs.K. nem 2004. június 12. napján, hanem 2004. július 12. napján vette át. A szabályszerű kézbesítés a 3.

sorszámú végzés tekintetében is megállapítható, hiszen azt az alperes 2004. december 2. napján átvette.

Ennek azonban a felperesi kereseti kérelem és a fellebbezés elbírálásánál kiemelt jelentősége nincs, tekintettel arra, hogy - az elsőfokú bíróság helyes álláspontjával egyezően - a hitelezővédelmet szolgáló felelősség-átviteli szabályok alkalmazhatóságát, illetőleg a felelősség előfeltételeit azzal összefüggésben kell vizsgálni, hogy a BS. Kft. törlésére ki által, mely időpontban kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásban került sor.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 125. § (1) bekezdése szerint ez a törvény - a (2)-(7) bekezdésben foglalt kivétellel - 2006. július 1. napján lép hatályba. Rendelkezéseit a hatálybalépését követően benyújtott bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem esetében, illetve a hatálybalépése után indult törvényességi felügyeleti eljárásban és más, a törvény hatálya alá tartozó ügyben (eljárásban) kell alkalmazni.

A felperes által hivatkozott, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (új Gt.) 50. §-a (4) bekezdést nem tartalmaz. Ezzel szemben az 50. § (1) és (2) bekezdése szerint korlátolt felelősségű társaság és a részvénytársaság jogutód nélküli megszűnése esetén nem hivatkozhat korlátolt felelősségére az a tag (részvényes), aki ezzel visszaélt. A korlátolt felelősségű társaság és a részvénytársaság azon tagjai (részvényesei), akik korlátolt felelősségükkel, illetve a társaság elkülönült jogi személyiségével a hitelezők rovására visszaéltek, korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a megszűnt társaság ki nem elégített kötelezettségeiért.

A tagok (részvényesek) (1) bekezdés szerinti felelőssége különösen akkor állapítható meg, ha a társaság vagyonával sajátjukként rendelkeztek, a társasági vagyont saját vagy más személyek javára úgy csökkentették, hogy tudták, illetve az általában elvárható gondosság tanúsítása esetén tudniuk kellett volna, hogy ezáltal a társaság a kötelezettségeit harmadik személyek részére nem lesz képes kielégíteni, továbbá a 13. § (4) bekezdése szerinti esetben.

Jelen esetben a BS. Kft. megszűnésére a cég ellen kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásban hivatalbóli törlési eljárás eredményeként került sor. Ebből eredően - az elsőfokú bíróság helyes álláspontjával egyezően - a gazdasági társaságban közvetlen irányítást gyakorló tag korlátlan felelősségének fennállását a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésekor hatályos szabályok, azaz a cégnyilvánartartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi XLV. törvény (régi Ctv.) 56. § (1)-(3) bekezdései alapján kellett vizsgálni.

A régi Ctv. - a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésekor hatályos - 56. § (1)-(3) bekezdései szerint:

(1) Ha a cégbíróság tudomást szerez arról, hogy a cég a székhelyén, illetve telephelyén, fióktelepén sem található, és a cég képviselőjére jogosult személyek lakóhelye, tartózkodási helye is ismeretlen, felhívja a cég 25, 50, illetve 75%-ot meghaladó szavazati joggal rendelkező tagjait (részvényeseit), hogy a cég törvényes működéséhez szükséges intézkedéseket 60 napon belül tegyék meg. A törvényes működés helyreállítása érdekében a tagok (részvényesek) a cég legfőbb szervének összehívására is jogosultak.

(2) Ha az (1) bekezdésben megjelölt tagok (részvényesek) a cégbíróság felhívásában foglaltaknak határidőn belül nem tesznek eleget, vagy az (1) bekezdésben foglaltak

alkalmazására megfelelő mértékű szavazati joggal rendelkező tag (részvényes) hiányában nem kerülhet sor, a cégbíróság elrendeli a hivatalbóli törlési eljárás lefolytatását. Ennek során a törvényességi felügyeleti eljárás szabályai megfelelően irányadóak.

(3) Ha az 50, illetve 75%-ot meghaladó szavazati joggal rendelkező tag (részvényes) felelőssége a cég tartozásaiért korlátozott, a (2) bekezdésben meghatározott esetben a határidő eredménytelen lejárta követően a tag (részvényes) nem hivatkozhat korlátozott felelősségére és az érintett tag (részvényes) korlátlanul felel a cég ki nem elégített kötelezettségeiért, kivéve, ha bizonyítja, hogy a törvényes működés helyreállítása érdekében úgy járt el, ahogyan az az adott helyzetben elvárható. Erre őt a cégbíróság az (1) bekezdésben meghatározott végzésében figyelmezteti.

A régi Ctv. fenti rendelkezéseit az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta, és téves a felperesnek az a fellebbezési érvelése, hogy a régi Ctv. 56. § (3) bekezdése szerint a cégbíróságnak csak a cég törvényes működéséhez szükséges intézkedések megtételére kell az érdekeltet felhívnia, hiszen ezen felhívásának alapját a régi Ctv. 56. § (1) bekezdése képezi. A felelősség áttörést azonban a régi Ctv. 56. § (3) bekezdése akkor alapozza meg, ha a felhívás nem kizárólag a törvényes működéshez szükséges intézkedések megtételére, hanem a mulasztásnak a régi Ctv. 56. § (3) bekezdése szerinti jogkövetkezményére, a korlátozott felelősségére történő hivatkozás kizárására is kiterjed.

Ebből eredően az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást az alkalmazandó jogszabály kérdésében, helyes az a következtetése, hogy a BS. Kft. elleni további törvényességi felügyeleti eljárásoknak nincs jelentősége, kizárólag azon eljárás adatainak, amely a cég hivatalbóli törlését eredményezte.

Annak, hogy a társaság a törléskor rendelkezett-e értékkel bíró tárgyi eszköz vagyonnal azért nincs jelentősége, mivel a korlátlan felelősség alapjául szolgáló régi Ctv. 56. § (3) bekezdése szerinti feltételek nem állnak fenn.

Az pedig, hogy a törvényes működés helyreállítása érdekében az alperes milyen magatartást tanúsított, nem vizsgálható, mivel a felelősség kimentő jellege folytán ennek vizsgálatára csak és kizárólag abban az esetben kerülhetett volna sor, ha a régi Ctv. 56. § (3) bekezdése alapján a felelősség fennállásának előfeltételeit a felperes igazolja. A felelősség feltételeinek hiányában a kimentés vizsgálatára nem is kerülhetett sor. Ebből eredően bár a cég „fantomizálódása” valóban mindenképpen felveti a cég tagjainak felelősségét, e felelősségnek a régi Ctv. 56. § (1)-(3) bekezdése szerinti feltételeinek hiányában azonban nem vizsgálható az, hogy az érdekelt az elvárható lépéseket a cég törvényes működése helyreállítása érdekében megtette-e.

A felperes további eljárási szabálysértésre történő hivatkozásával összefüggésben az ítéletábra megjegyzi, hogy a felperes fellebbezésében nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság mely eljárási cselekménye ütközött a hivatalbóli bizonyítás tilalmába, erre tekintettel a fellebbezési érvelés érdemi vizsgálata nem volt lehetséges.

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségeit (előlegezett fellebbezési eljárási illeték, ügyvédi munkadíj) viselni

tartozik, és köteles megtéríteni az alperesnek a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült perköltségét (ügyvédi munkadíj).

Az ügyvédi munkadíj összegét az ítélet tábla a pertárgyérték (1 931 023 Ft) alapulvételével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja, 3. § (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján 40 000 Ft és általános forgalmi adó összegében állapította meg.

Tekintettel arra, hogy a felek képviselői az ítélet tábla felhívására tárgyalás tartását nem kérték, az ítélet tábla a fellebbezést a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Debrecen, 2014. január hó 30. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Dr. Görög Attila sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó